

DECIZIA NR. 1313/2013/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 17 decembrie 2013

privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 196,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Ca urmare a creșterii semnificative a numărului și gravității dezastrelor naturale și a celor provocate de om în ultimii ani și dat fiind că dezastrele viitoare vor atinge cote extreme și vor prezenta un grad mai ridicat de complexitate, cu consecințe extinse și pe termen mai lung, rezultând, în special, din schimbările climatice și din interacțiunea potențială între mai multe pericole naturale și tehnologice, devine tot mai importantă o abordare integrată a managementului dezastrelor. Uniunea Europeană ar trebui să promoveze solidaritatea și ar trebui să sprijine, să completeze și să faciliteze coordonarea acțiunilor statelor membre în materie de protecție civilă în vederea îmbunătățirii eficacității sistemelor de prevenire, pregătire și răspuns la dezastre naturale și provocate de om.
- (2) Un mecanism comunitar de protecție civilă a fost instituit prin Decizia 2001/792/CE, Euratom a Consiliului ⁽²⁾, reformată prin Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului ⁽³⁾. Finanțarea mecanismului respectiv a fost asigurată prin Decizia 2007/162/CE, Euratom a Consiliului ⁽⁴⁾ care a instituit un instrument financiar de protecție civilă („instrumentul financiar”). Aceasta prevede acordarea de asistență financiară din partea Uniunii, atât ca o contribuție la îmbunătățirea eficacității răspunsului la situațiile de urgență majoră, cât și pentru

îmbunătățirea măsurilor preventive și de pregătire pentru toate tipurile de situații de urgență, inclusiv continuarea măsurilor adoptate anterior în cadrul Deciziei 1999/847/CE a Consiliului ⁽⁵⁾. Instrumentul financiar expiră la 31 decembrie 2013.

- (3) Protecția care urmează a fi asigurată în cadrul mecanismului de protecție civilă al Uniunii („mecanismul Uniunii”) ar trebui să acopere în primul rând persoanele, dar și mediul și bunurile materiale, inclusiv patrimoniul cultural, împotriva tuturor tipurilor de dezastre naturale și provocate de om, inclusiv a dezastrelor de mediu, a poluării marine și a situațiilor de urgență acută în domeniul sănătății, care survin pe teritoriul sau în afara Uniunii. Asistența în materie de protecție civilă și în alte situații de urgență în cadrul mecanismului Uniunii poate fi solicitată în toate aceste cazuri de dezastre pentru a completa capacitățile de răspuns ale țării afectate. În ceea ce privește dezastrele cauzate de acte de terorism, accidente nucleare sau radiologice, mecanismul Uniunii ar trebui să vizeze doar acțiunile de pregătire și răspuns care se înscriu în domeniul protecției civile.
- (4) Mecanismul Uniunii ar trebui, de asemenea, să contribuie la punerea în aplicare a articolului 222 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prin punerea la dispoziție a resurselor și a capacităților sale, dacă este necesar.
- (5) Mecanismul Uniunii constituie o expresie vizibilă a solidarității europene prin asigurarea unei contribuții practice și în timp util la prevenirea dezastrelor și pregătirea pentru acestea, precum și la răspunsul la dezastre și la dezastre iminente, fără a aduce atingere principiilor și acordurilor directe relevante în domeniul protecției civile. Prezenta decizie nu ar trebui, prin urmare, să aducă atingere drepturilor și obligațiilor reciproce ale statelor membre care decurg din tratatele bilaterale sau multilaterale și care se referă la aspectele vizate de prezenta decizie și nici responsabilității statelor membre de a proteja persoanele, mediul și bunurile materiale de pe teritoriul lor.
- (6) Mecanismul Uniunii ar trebui să țină seama în mod adecvat de legislația relevantă a Uniunii și de angajamentele internaționale și să exploateze sinergiile cu inițiativele relevante la nivelul Uniunii, precum Programul european de observare a Pământului (Copernicus), programul european privind protecția infrastructurilor critice (PEPIC) și Mediul comun de realizare a schimbului de informații (CISE).
- ⁽⁵⁾ Decizia 1999/847/CE a Consiliului din 9 decembrie 1999 de instituire a unui program de acțiune comunitară în domeniul protecției civile (JO L 327, 21.12.1999, p. 53).

⁽¹⁾ JO C 277, 13.9.2012, p. 164.⁽²⁾ Decizia 2001/792/CE, Euratom a Consiliului din 23 octombrie 2001 de instituire a unui mecanism comunitar de favorizare a unei cooperări consolidate în cadrul intervențiilor de urgență care țin de protecția civilă (JO L 297, 15.11.2001, p. 7).⁽³⁾ Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului de instituire a unui mecanism comunitar de protecție civilă (JO L 314, 1.12.2007, p. 9).⁽⁴⁾ Decizia 2007/162/CE, Euratom a Consiliului din 5 martie 2007 de instituire a unui instrument financiar de protecție civilă (JO L 71, 10.3.2007, p. 9).

- (7) Rolul autorităților regionale și locale în managementul dezastrelor este de mare importanță. Prin urmare, autoritățile regionale și locale trebuie să fie implicate în mod adecvat în activitățile realizate în temeiul prezentei decizii, în conformitate cu structurile naționale ale statelor membre.
- (8) Prevenirea este de importanță majoră pentru protecția împotriva dezastrelor și necesită măsuri suplimentare, astfel cum se prevede în Concluziile Consiliului din 30 noiembrie 2009 și în Rezoluția Parlamentului European din 21 septembrie 2010 referitoare la Comunicarea Comisiei intitulată „O abordare comunitară în privința prevenirii dezastrelor naturale și a celor provocate de om”. Mecanismul Uniunii ar trebui să includă un cadru general de politică pentru acțiunile de prevenire a riscurilor de dezastru la nivelul Uniunii având drept obiectiv asigurarea unui nivel mai ridicat de protecție și reziliență în caz de dezastru prin prevenirea sau reducerea efectelor acestora și prin promovarea unei culturi a prevenirii, incluzând luarea în considerare în mod adecvat a efectelor probabile ale schimbărilor climatice și a necesității acțiunilor adecvate de adaptare. Din această perspectivă, evaluările riscurilor, planificarea managementului riscurilor, evaluarea capacității de management al riscurilor realizate de fiecare stat membru la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător care implică, după caz, alte servicii relevante, o analiză generală a riscurilor pregătită la nivelul Uniunii și evaluările *inter pares* sunt esențiale pentru asigurarea unei abordări integrate a managementului dezastrelor, prin corelarea acțiunilor de prevenire a riscurilor, de pregătire și răspuns. Prin urmare, mecanismul Uniunii ar trebui să includă un cadru general pentru schimbul de informații privind riscurile și capacitățile de management al riscurilor, fără a aduce atingere articolului 346 din TFUE care garantează că niciun stat membru nu are obligația de a furniza informații a căror divulgare o consideră contrară intereselor esențiale ale siguranței sale.
- (9) Contribuind la dezvoltarea suplimentară și mai buna integrare a sistemelor transnaționale de detectare și alertă timpurie și de alertă de interes european, Uniunea ar trebui să acorde asistență statelor membre pentru reducerea la minimum a intervalului de timp necesar pentru răspuns la dezastru și pentru alertarea cetățenilor Uniunii. Aceste sisteme ar trebui să ia în considerare și să valorifice sursele și sistemele de informare existente și viitoare, încurajând în același timp noi tehnologii relevante.
- (10) Mecanismul Uniunii ar trebui să includă un cadru general de politică având drept obiectiv îmbunătățirea continuă a nivelului de pregătire al sistemelor de protecție civilă, al serviciilor, al personalului lor și al populației la nivelul Uniunii. Acesta ar trebui să cuprindă un program de exerciții, un program de lecții învățate, precum și programe de formare și o rețea de formare, la nivel de Uniune și de state membre, în materie de prevenire, pregătire și răspuns la dezastru, astfel cum se prevede în Concluziile Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind acordurile pentru pregătirea în domeniul managementului dezastrelor la nivel european.
- (11) Ar trebui să se urmărească dezvoltarea unor module de intervenție pentru furnizarea de asistență în materie de protecție civilă, constând din resursele unuia sau mai multor state membre care vizează să fie pe deplin interoperabile, pentru a consolida cooperarea în domeniul protecției civile și pentru a dezvolta în continuare un răspuns rapid comun coordonat al statelor membre. Modulele ar trebui să fie organizate la nivelul statelor membre și să se afle sub comanda și sub controlul acestora.
- (12) Mecanismul Uniunii ar trebui să faciliteze mobilizarea și coordonarea intervențiilor de asistență. Mecanismul Uniunii ar trebui să aibă la bază o structură organizată la nivelul Uniunii care să cuprindă un Centru de coordonare a răspunsului pentru situații de urgență (ERCC), o Capacitate europeană de răspuns în situații de urgență (EERC) sub forma unui ansamblu de capacități angajate în prealabil, puse în comun pe bază voluntară de către statele membre, experți special instruiți, un sistem comun de comunicare și informare în situații de urgență (CECIS) gestionat de Comisie și puncte de contact în statele membre. Aceasta ar trebui să asigure un cadru pentru colectarea informațiilor validate privind situația, pentru transmiterea acestor informații către statele membre, precum și pentru împărtășirea lecțiilor învățate în urma intervențiilor.
- (13) Pentru optimizarea planificării operațiunilor de răspuns la dezastru în cadrul mecanismului Uniunii și pentru a îmbunătăți disponibilitatea capacităților esențiale, este necesar să se dezvolte o EERC sub forma unui ansamblu de capacități angajate în prealabil, puse în comun pe bază voluntară de către statele membre și un proces structurat de identificare a lacunelor potențiale de capacitate.
- (14) În ceea ce privește intervențiile pentru furnizarea de asistență privind răspunsul la dezastru în afara Uniunii, mecanismul Uniunii ar trebui să faciliteze și să sprijine acțiunile întreprinse de statele membre și de Uniune în ansamblul său pentru a promova coerența activității în materie de protecție civilă la nivel internațional. Organizația Națiunilor Unite, acolo unde este prezentă, are rol de coordonare generală a operațiunilor de asistență din țările terțe. Asistența furnizată în cadrul mecanismului Uniunii va fi coordonată cu Organizația Națiunilor Unite și alți actori relevanți în plan internațional pentru a eficientiza la maximum utilizarea resurselor disponibile și pentru a evita suprapunerea inutilă a eforturilor. Coordonarea consolidată a asistenței în materie de protecție civilă prin intermediul mecanismului Uniunii reprezintă o condiție esențială pentru sprijinirea eforturilor generale de coordonare și pentru asigurarea unei contribuții substanțiale din partea Uniunii la efortul general de asistență. În dezastru în care asistența este oferită atât în temeiul mecanismului Uniunii, cât și al Regulamentului (CE) nr. 1257/96 al Consiliului (¹), Comisia ar trebui să asigure eficacitatea, coerența și complementaritățile răspunsului consolidat al Uniunii, cu respectarea consensului european privind ajutorul umanitar (²).

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar (JO L 163, 2.7.1996, p. 1).

(²) Declarație comună a Consiliului și reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei Europene (JO C 25, 30.1.2008, p. 1).

- (15) Este necesar ca disponibilitatea și accesibilitatea mijloacelor adecvate de transport să fie îmbunătățită pentru a sprijini dezvoltarea unei capacități de răspuns rapid la nivelul Uniunii. Uniunea ar trebui să sprijine și să completeze eforturile statelor membre prin facilitarea coordonării și comasării resurselor de transport și contribuind, în cazul în care este necesar, la finanțarea de mijloace de transport suplimentare, cu condiția îndeplinirii anumitor criterii și ținând cont de sistemele existente.
- (16) Intervențiile pentru furnizarea de asistență ar trebui să fie determinate de cerere și să facă obiectul unei coordonări integrale la fața locului, astfel încât să se maximizeze eficacitatea și să se asigure accesul la populațiile afectate. Comisia ar trebui să furnizeze sprijin logistic adecvat pentru echipele de experți trimise la fața locului.
- (17) Mecanismul Uniunii poate fi utilizat, de asemenea, pentru acordarea de sprijin de protecție civilă pentru asistența consulară în favoarea cetățenilor Uniunii în caz de dezastru în țările terțe, dacă acest lucru este solicitat de către autoritățile consulare ale statelor membre în cauză. Statele membre în cauză ar trebui, pe cât posibil, să își coordoneze aceste cereri între ele și cu orice alt actor relevant, pentru a asigura utilizarea optimă a mecanismului Uniunii și pentru a evita dificultățile practice la fața locului. Acest sprijin ar putea fi solicitat, de exemplu, de către „statul pilot” sau de către statul membru care coordonează asistența pentru toți cetățenii Uniunii. Conceptul de „stat-pilot” ar trebui înțeles în conformitate cu liniile directoare ale Uniunii Europene privind punerea în aplicare a conceptului de „stat-pilot în domeniul consular” ⁽¹⁾. Această decizie se aplică fără a aduce atingere normelor Uniunii privind protecția consulară pentru cetățenii Uniunii în străinătate.
- (18) La planificarea operațiunilor de răspuns, este util să se stabilească o legătură, de asemenea, cu organizații guvernamentale relevante și cu alte entități relevante pentru identificarea oricăror capacități de răspuns suplimentare pe care acestea le-ar putea disponibiliza în caz de dezastru prin intermediul autorităților competente ale statelor membre.
- (19) Utilizarea, în ultimă instanță, a unor mijloace militare sub conducere civilă poate constitui o contribuție importantă la răspunsul la dezastru. În cazul în care se consideră adecvată utilizarea de capacități militare în vederea asigurării unui nivel corespunzător al operațiunilor de protecție civilă, cooperarea cu serviciile militare ar trebui să urmeze modalitățile, procedurile și criteriile stabilite de Consiliu sau de organismele competente ale acestuia în vederea punerii la dispoziția mecanismului Uniunii a capacităților militare relevante pentru protecția civilă și ar trebui să fie în concordanță cu liniile directoare internaționale relevante.
- (20) Atunci când asistența în temeiul mecanismului Uniunii contribuie la un răspuns umanitar al Uniunii, mai ales în cazul situațiilor de urgență complexe, acțiunile care primesc asistență financiară în conformitate cu prezenta decizie ar trebui să fie conforme cu principiile umanitare și cu principiile privind utilizarea protecției civile și a resurselor militare incluse în consensul european privind ajutorul umanitar.
- (21) Ar trebui să fie posibilă participarea țărilor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) care sunt membre ale Spațiului Economic European (SEE), a țărilor aderente, a țărilor candidate și potențial candidate. Țările candidate și candidații potențiali care nu participă la mecanismul Uniunii, precum și țările vizate de politica europeană de vecinătate (PEV), ar trebui să beneficieze de asemenea de pe urma anumitor acțiuni finanțate în temeiul prezentei decizii.
- (22) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei decizii, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește interacțiunea ERCC cu punctele de contact din statele membre și procedurile operaționale pentru răspunsul la dezastru în interiorul și în afara Uniunii; componentele CECIS și organizarea schimbului de informații în cadrul CECIS; procesul de trimitere a echipelor de experți; identificarea de module, alte capacități de răspuns și experți; cerințele operaționale pentru funcționarea și interoperabilitatea modulelor; obiectivele referitoare la capacitate, cerințele de calitate și interoperabilitate și procedura de certificare și înregistrare necesare pentru funcționarea EERC, precum și acordurile financiare; identificarea și eliminarea lacunelor din EERC; organizarea programului de formare, a cadrului de exerciții și a programului de lecții învățate și organizarea sprijinului pentru transportul asistenței. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (23) Procedura de examinare ar trebui utilizată pentru adoptarea actelor de punere în aplicare prevăzute în prezenta decizie.
- (24) Prezenta decizie consolidează cooperarea dintre Uniune și statele membre și facilitează coordonarea în domeniul protecției civile, permițând realizarea unor acțiuni de mai mare eficacitate prin amploarea și complementaritatea lor. Atunci când un dezastru depășește capacitățile de răspuns ale unui stat membru, statul respectiv poate decide să recurgă la mecanismul Uniunii pentru a completa resursele proprii în materie de protecție civilă și de alte tipuri pentru răspuns la dezastru.

⁽¹⁾ JO C 317, 12.12.2008, p. 6.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie, în special în conformitate cu procedura de examinare (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (25) Deoarece obiectivul prezentei decizii nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor respective.
- (26) Prezenta decizie nu aduce atingere acțiunilor care intră sub incidența unui act legislativ viitor al Uniunii privind un instrument pentru stabilitate, măsurilor adoptate în domeniul sănătății publice în temeiul actelor juridice ale Uniunii privind programele de acțiune ale Uniunii în domeniul sănătății, sau măsurilor în domeniul siguranței consumatorului adoptate în temeiul unui act legislativ viitor al Uniunii privind un program pentru consumatori pentru perioada 2014 - 2020.
- (27) Din motive de coerență, acțiunile care intră sub incidența Deciziei 2007/124/CE, Euratom a Consiliului ⁽¹⁾ și a unui act legislativ viitor al Uniunii privind un instituirea, ca parte a Fondului pentru securitate internă, a instrumentului de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor sau care vizează menținerea ordinii publice și apărarea securității interne nu fac obiectul prezentei decizii. Prezenta decizie nu se aplică în cazul activităților vizate de Regulamentul (CE) nr. 1257/96.
- (28) Dispozițiile prezentei decizii nu aduc atingere adoptării de acte obligatorii din punct de vedere juridic în temeiul Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice prin care se instituie măsuri de urgență specifice în caz de dezastre nucleare sau radiologice.
- (29) Prezenta decizie reglementează acțiunile de prevenire, pregătire și răspuns în cazul poluării marine cu excepția acțiunilor care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (30) În vederea asigurării de către Comisie a punerii în aplicare a prezentei decizii, Comisia poate finanța activitățile legate de pregătirea, monitorizarea, controlul, auditarea și evaluarea necesare pentru gestionarea mecanismului Uniunii și îndeplinirea obiectivelor acestuia.
- (31) Rambursarea cheltuielilor și acordarea de contracte de achiziții publice și granturi în temeiul prezentei decizii ar trebui să fie puse în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. Ca urmare a naturii specifice a acțiunii în domeniul protecției civile, este adecvat să se prevadă că se pot acorda granturi persoanelor juridice de drept privat sau de drept public. Este important, de asemenea, să se respecte normele Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012, în special în ceea ce privește principiile economiei, eficienței și eficacității prevăzute de acesta.
- (32) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui protejate prin măsuri proporționale pe tot parcursul ciclului de cheltuieli, inclusiv prin prevenirea, detectarea și anchetarea neregulilor, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau utilizate în mod incorect și, după caz, prin sancțiuni administrative și financiare, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
- (33) Prezenta decizie stabilește un pachet financiar pentru întreaga durată a mecanismului Uniunii care să constituie principala valoare de referință pentru Parlamentul European și Consiliu în cadrul procedurii bugetare anuale, în înțelesul punctului 17 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽⁴⁾. Această valoare de referință provine, în parte, din cadrul rubricii 3: „Securitate și cetățenie” și, în parte, din cadrul rubricii 4: „Europa globală” din cadrul financiar multianual 2014 - 2020.
- (34) Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a prezentei decizii ar trebui să fie alocat în conformitate cu procentajele care figurează în anexa I.
- (35) Pentru a reexamina defalcarea alocărilor pachetului financiar pentru punerea în aplicare a prezentei decizii până la 30 iunie 2017, ținând cont de rezultatul evaluării interimare, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE. Ar trebui să se aplice procedura de urgență dacă, în orice moment, este necesară revizuirea imediată a resurselor bugetare disponibile pentru acțiunile de răspuns. Este deosebit de important ca, pe durata lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

⁽¹⁾ Decizia 2007/124/CE, Euratom a Consiliului din 12 februarie 2007 de stabilire pentru perioada 2007 - 2013, în cadrul programului general Securitate și protecția libertăților, a programului specific Prevenirea, pregătirea și gestionarea consecințelor terorismului și ale altor riscuri legate de securitate (JO L 58, 24.2.2007, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă (JO L 208, 5.8.2002, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁽⁴⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1

(36) Prezenta decizie ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2014, întrucât este legată de cadrul financiar multianual 2014 - 2020.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

CAPITOLUL I

OBIECTIV GENERAL, OBIECTIVE SPECIFICE, OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectiv general și obiect

(1) Mecanismul de protecție civilă al Uniunii („mecanismul Uniunii”) are drept scop consolidarea cooperării dintre Uniune și statele membre și facilitarea coordonării în domeniul protecției civile în vederea îmbunătățirii eficienței sistemelor de prevenire, pregătire și răspuns la dezastre naturale și provocate de om.

(2) Protecția care urmează a fi asigurată prin mecanismul Uniunii acoperă în primul rând persoanele, dar și mediul și bunurile materiale, inclusiv patrimoniul cultural, împotriva tuturor tipurilor de dezastre naturale și provocate de om, inclusiv a consecințelor actelor de terorism, a dezastrelor tehnologice, radiologice sau de mediu, a poluării marine și a situațiilor de urgență acută în domeniul sănătății, care survin pe teritoriul sau în afara Uniunii. În cazul consecințelor actelor de terorism sau al dezastrelor radiologice, mecanismul Uniunii poate acoperi numai acțiunile de pregătire și răspuns.

(3) Mecanismul Uniunii promovează solidaritatea între statele membre prin intermediul unei cooperări și al unei coordonări practice, fără a afecta responsabilitatea primară a statelor membre de a proteja persoanele, mediul și bunurile materiale, inclusiv patrimoniul cultural, de pe teritoriul lor împotriva dezastrelor și de a dota sistemele lor de management al dezastrelor cu capacități suficiente pentru a le permite să facă față în mod corespunzător și consecvent dezastrelor de o natură și o magnitudine la care se pot aștepta și pentru care se pot pregăti, în mod rezonabil.

(4) Prezenta decizie prevede normele generale pentru mecanismul Uniunii și normele pentru furnizarea de asistență financiară în temeiul mecanismului Uniunii.

(5) Mecanismul Uniunii nu aduce atingere obligațiilor care decurg din actele juridice relevante ale Uniunii, din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice sau din acordurile internaționale existente.

(6) Prezenta decizie nu se aplică în cazul acțiunilor întreprinse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1257/96, al Regulamentului (CE) nr. 1406/2002, al Regulamentului (CE) nr. 1717/2006, al Deciziei nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ sau al legislației Uniunii cu

⁽¹⁾ Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 2119/98/CE (JO L 293, 5.11.2013, p. 1)

privire la programele de acțiune în domenii precum sănătatea, afacerile interne și justiția.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta decizie se aplică cooperării în domeniul protecției civile. Această cooperare include:

(a) acțiuni de prevenire și de pregătire în interiorul Uniunii, precum și în ceea ce privește articolul 5 alineatul (2), articolul 13 alineatul (3) și articolul 28, și în afara Uniunii; și

(b) acțiuni de asistență întreprinse pentru a răspunde la consecințele adverse imediate ale unui dezastru pe teritoriul sau în afara Uniunii, incluzând în țările menționate la articolul 28 alineatul (1), ca urmare a unei cereri de asistență adresate în cadrul mecanismului Uniunii.

(2) Prezenta decizie ține seama de necesitățile speciale ale regiunilor izolate, ultraperiferice, insulare sau ale altor regiuni ale Uniunii în materie de prevenire, pregătire și răspuns la dezastre, precum și de necesitățile speciale ale țărilor și teritoriilor de peste mări în ceea ce privește răspunsul la dezastre.

Articolul 3

Obiective specifice

(1) Mecanismul Uniunii sprijină, completează și facilitează coordonarea acțiunii statelor membre în vederea realizării următoarelor obiective specifice comune:

(a) atingerea unui nivel ridicat de protecție împotriva dezastrelor prin prevenirea sau reducerea efectelor potențiale de acestora, prin promovarea unei culturi a prevenirii și prin îmbunătățirea cooperării între serviciile de protecție civilă și alte servicii relevante;

(b) îmbunătățirea pregătirii la nivel de stat membru și la nivelul Uniunii pentru a răspunde la dezastre;

(c) facilitarea unui răspuns rapid și eficient la dezastre sau la dezastre iminente; și

(d) creșterea gradului de sensibilizare și pregătire a populației pentru dezastre.

(2) Se utilizează indicatori pentru monitorizarea, evaluarea și revizuirea, după caz, a aplicării prezentei decizii. Respectivii indicatori sunt:

(a) progresele înregistrate în punerea în aplicare a cadrului de prevenire a dezastrelor: măsurate prin numărul de state membre care au pus la dispoziție Comisiei o sinteză a evaluărilor riscurilor lor și o evaluare a capacității lor de management al riscurilor, astfel cum se menționează la articolul 6;

- (b) progresele înregistrate în creșterea nivelului de promptitudine în caz de dezastru: măsurate prin cantitatea de capacități de răspuns incluse în ansamblul celor puse în comun pe bază voluntară în raport cu obiectivele stabilite în materie de capacitate menționate la articolul 11 și cu numărul de module înregistrate în CECIS;
- (c) progresele înregistrate în îmbunătățirea răspunsului la dezastru: măsurate prin rapiditatea intervențiilor în cadrul mecanismului Uniunii și prin gradul în care asistența contribuie la necesitățile existente pe teren; și
- (d) progresele înregistrate în sensibilizarea și pregătirea populației pentru dezastru: măsurate prin nivelul de sensibilizare al cetățenilor Uniunii cu privire la riscurile din regiunea lor.

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „dezastru” înseamnă orice situație care are sau poate avea efecte grave asupra persoanelor, a mediului, sau a bunurilor materiale, inclusiv asupra patrimoniului cultural;
2. „răspuns” înseamnă orice acțiune întreprinsă ca urmare a unei solicitări de asistență în cadrul mecanismului Uniunii în cazul unui dezastru iminent sau în timpul sau după producerea unui dezastru, în scopul abordării consecințelor adverse imediate ale acestuia;
3. „pregătire” înseamnă o stare de promptitudine și o capacitate a mijloacelor umane și materiale, a structurilor, comunităților și organizațiilor, obținute ca urmare a unor acțiuni prealabile, care permit asigurarea unui răspuns rapid și eficace la dezastru;
4. „prevenire” înseamnă orice acțiune care are drept scop reducerea riscurilor sau atenuarea consecințelor adverse ale unui dezastru asupra persoanelor, a mediului și a bunurilor materiale, inclusiv asupra patrimoniului cultural;
5. „alertă timpurie” înseamnă furnizarea în timp util și eficace a informațiilor care permit întreprinderea de acțiuni în vederea evitării sau a reducerii riscurilor și a efectelor adverse ale unui dezastru, precum și facilitarea pregătirii pentru un răspuns eficace;
6. „modul” înseamnă o formă de organizare a capacităților statelor membre autosuficientă și autonomă, predefinită, bazată pe sarcini și necesități, sau o echipă operațională mobilă a statelor membre, care reprezintă o combinație de mijloace umane și materiale care poate fi descrisă sub aspectul capacității sale de intervenție sau prin sarcina (sarcinile) pe care este capabilă să o (le) îndeplinească;
7. „evaluarea riscurilor” înseamnă procesul intersectorial global de identificare, analiză și evaluare a riscurilor, desfășurat la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător;

8. „capacitate de management al riscurilor” înseamnă capacitatea unui stat membru sau a regiunilor acestuia de a reduce, de a se adapta sau de a atenua riscurile (impactul și probabilitatea unui dezastru) identificate în cadrul evaluărilor proprii privind riscurile la niveluri acceptabile în statul membru respectiv. Capacitatea de management al riscurilor se evaluează din perspectiva capacității tehnice, financiare și administrative de a realiza în mod adecvat:
 - a) evaluări ale riscurilor;
 - b) planificarea managementului riscurilor pentru prevenire și pregătire; și
 - c) măsuri de prevenire a riscurilor și de pregătire.

9. „sprijinul națiunii-gazdă” înseamnă orice acțiune întreprinsă în etapele de pregătire și răspuns de o țară care primește sau trimite asistență sau de Comisie, pentru îndepărtarea obstacolelor previzibile din calea asistenței internaționale oferite prin intermediul mecanismului Uniunii. Acesta include sprijinul oferit de statele membre în vederea facilitării tranzitului acestei asistențe pe teritoriul lor;

10. „capacitate de răspuns” înseamnă asistența care poate fi furnizată la cerere prin mecanismul Uniunii;

11. „sprijin logistic” înseamnă echipamente sau servicii esențiale necesare pentru ca echipele de experți menționate la articolul 17 alineatul (1) să își îndeplinească sarcinile, printre care comunicații, cazare temporară, alimente sau transport în interiorul țării.

CAPITOLUL II

PREVENIRE

Articolul 5

Acțiuni de prevenire

- (1) În vederea îndeplinirii obiectivelor și a realizării acțiunilor în materie de prevenire, Comisia:
 - (a) întreprinde acțiuni în vederea îmbunătățirii bazei de cunoștințe privind riscurile de dezastru și facilitează schimbul de cunoștințe, bune practici și informații, inclusiv între statele membre care se confruntă cu aceleași riscuri;
 - (b) sprijină și promovează activitatea statelor membre de evaluare și cartografiere a riscurilor prin schimbul de bune practici și facilitează accesul la cunoștințe și expertiză specifice cu privire la chestiunile de interes comun;
 - (c) elaborează și actualizează cu regularitate o analiză generală intersectorială și o hartă a riscurilor de dezastru naturale și provocate de om cu care se poate confrunta Uniunea, urmând o abordare coerentă în diferite domenii de politică care pot contribui la prevenirea dezastrurilor sau o pot afecta și ținând cont în mod corespunzător de efectele probabile ale schimbării climatice;

- (d) încurajează un schimb de bune practici privind pregătirea sistemelor naționale de protecție civilă pentru a face față impactului schimbărilor climatice;
- (e) promovează și sprijină dezvoltarea și implementarea activității statelor membre de management al riscurilor prin schimbul de bune practici și facilitează accesul la cunoștințe și expertiză specifice cu privire la chestiunile de interes comun;
- (f) culege și distribuie informațiile puse la dispoziție de statele membre; organizează un schimb de experiență cu privire la evaluarea capacității de management al riscurilor; elaborează, împreună cu statele membre și până la 22 decembrie 2014 linii directe cu privire la conținutul, metodologia și structura acestor evaluări și facilitează schimbul de bune practici în planificarea prevenirii și a pregătirii, inclusiv prin intermediul unor evaluări *inter pares* voluntare;
- (g) raportează periodic Parlamentului European și Consiliului cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a articolului 6, în conformitate cu termenii stabilite la articolul 6 litera (c);
- (h) promovează utilizarea de diferite fonduri ale Uniunii care pot sprijini prevenirea sustenabilă a dezastrelor și încurajează statele membre și regiunile să exploateze aceste oportunități de finanțare;
- (i) evidențiază importanța prevenirii riscurilor și sprijină statele membre în demersurile lor de sensibilizare, informare și educare a publicului;
- (j) promovează măsurile de prevenire în statele membre și în țările terțe menționate la articolul 28 prin schimbul de bune practici și facilitează accesul la cunoștințe și expertiză specifice cu privire la chestiunile de interes comun; și
- (k) în strânsă consultare cu statele membre, întreprinde acțiuni în domeniul prevenirii suplimentare de sprijin și complementare necesare în vederea realizării obiectivului prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (a).

(2) La solicitarea unui stat membru, a unei țări terțe, a Organizației Națiunilor Unite sau a agențiilor acesteia, Comisia poate trimite o echipă de experți la pe teren pentru a oferi consultanță cu privire la măsurile în materie de prevenire.

Articolul 6

Managementul riscurilor

În vederea promovării unei abordări eficiente și coerente a prevenirii dezastrelor și a pregătirii pentru acestea prin schimbul de informații fără caracter sensibil, și anume informații a căror divulgare nu ar fi contrară intereselor esențiale ale siguranței statelor membre, și de bune practici în cadrul mecanismului Uniunii, statele membre:

- (a) elaborează evaluări ale riscurilor la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător și pun la dispoziția Comisiei o sinteză a elementelor relevante din cadrul acestora până la 22 decembrie 2015 și, ulterior, o dată la trei ani;
- (b) dezvoltă și îmbunătățesc planificarea managementului riscurilor la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător;
- (c) pun la dispoziția Comisiei evaluarea capacității lor de management al riscurilor la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător o dată la trei ani după finalizarea liniilor directe relevante menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (f) și ori de câte ori se efectuează modificări importante; și
- (d) participă, în mod voluntar, la analize *inter pares* privind evaluarea capacității de management al riscurilor.

CAPITOLUL III

PREGĂTIRE

Articolul 7

Centru de coordonare a răspunsului la situații de urgență

Se instituie Centrul de coordonare a răspunsului la situații de urgență (ERCC). ERCC asigură o capacitate operațională de 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână și deservește statele membre și Comisia în vederea atingerii scopurilor mecanismului Uniunii

Articolul 8

Acțiuni generale în materie de pregătire ale Comisiei

Comisia întreprinde următoarele acțiuni în materie de pregătire:

- (a) gestionează ERCC; și
- (b) gestionează un sistem comun de comunicare și informare în caz de urgență (CECIS) pentru a permite comunicarea și schimbul de informații între ERCC și punctele de contact ale statelor membre;
- (c) contribuie la dezvoltarea și mai buna integrare a sistemelor transnaționale de detectare, de alertă timpurie și de alertă de interes european pentru a permite un răspuns rapid și pentru a promova interconexiunile dintre sistemele naționale de alertă timpurie și de alertă și conexiunile acestora cu ERCC și CECIS. Sistemele respective iau în considerare și valorifică sursele și sistemele de informare, monitorizare și detectare existente și viitoare;
- (d) instituie și gestionează capacitatea de mobilizare și trimitere a unor echipe de experți cu următoarele responsabilități:

- (i) evaluarea necesităților statului care solicită asistență care pot fi abordate, în cadrul mecanismului Uniunii,

- (ii) facilitarea, atunci când este necesar, a coordonării la fața locului a asistenței de răspuns la dezastre și asigurarea legăturii cu autoritățile competente ale statului care solicită asistență, și
- (iii) sprijinirea statului solicitant cu expertiză în domeniul acțiunilor de prevenire, pregătire sau răspuns;
- (e) instituie și menține capabilitatea de a furniza sprijin logistic pentru respectivele echipe de experți;
- (f) dezvoltă și menține o rețea de experți pregătiți ai statelor membre care pot fi puși la dispoziție într-un timp foarte scurt pentru a asista ERCC la monitorizarea informațiilor și la facilitarea coordonării;
- (g) facilitează coordonarea prepoziționării în interiorul Uniunii de către statele membre a capacităților de răspuns la dezastre;
- (h) susține eforturile de îmbunătățire a interoperabilității modulelor și a altor capacități de răspuns, ținând seama de bunele practici la nivelul statelor membre și la nivel internațional;
- (i) întreprinde, în domeniul său de competență, acțiunile necesare pentru facilitarea sprijinului națiunii gazdă, inclusiv elaborarea și actualizarea, împreună cu statele membre, a liniilor directe privind sprijinul națiunii gazdă, pe baza experienței operaționale;
- (j) susține crearea unor programe de evaluare voluntară *inter pares* pentru strategiile de pregătire ale statelor membre, pe baza unor criterii predefinite, care vor permite formularea unor recomandări care să consolideze nivelul de pregătire al Uniunii; și
- (k) întreprinde, în strânsă consultare cu statele membre, acțiuni în domeniul pregătirii suplimentare de sprijin și complementare necesare pentru realizarea obiectivului prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (b).

Articolul 9

Acțiuni generale în materie de pregătire ale statelor membre

(1) Statele membre depun, în mod voluntar, eforturi în vederea dezvoltării de module, în special pentru a răspunde necesităților prioritare de intervenție sau de sprijin în cadrul mecanismului Uniunii.

Statele membre identifică în prealabil module, alte capacități de răspuns și experți din cadrul serviciilor lor competente, în special din cadrul serviciilor lor de protecție civilă sau al altor servicii responsabile cu situațiile de urgență, care s-ar putea

pune la dispoziție pentru intervenții, la cerere, prin intermediul mecanismului Uniunii. Acestea trebuie să ia în considerare faptul că alcătuirea modulelor sau a altor capacități de răspuns poate depinde de tipul dezastrului și de necesitățile specifice legate de dezastrul respectiv.

(2) Modulele cuprind resursele unuia sau ale mai multor state membre și:

(a) sunt capabile să efectueze sarcini predefinite în domeniile răspunsului, în conformitate cu liniile directe stabilite la nivel internațional și, prin urmare, sunt capabile:

- (i) să fie trimise la foarte scurt timp după formularea unei cereri de asistență prin ERCC; și
- (ii) să opereze în mod autosuficient și autonom pentru o perioadă determinată;

(b) sunt interoperabile cu alte module;

(c) participă la acțiuni de formare și la exerciții pentru a răspunde cerinței de interoperabilitate;

(d) sunt plasate sub autoritatea unei persoane care răspunde de funcționarea modulelor; și

(e) sunt capabile să coopereze cu alte organisme ale Uniunii și/sau cu instituții internaționale, în special cu Organizația Națiunilor Unite, după caz.

(3) Statele membre identifică, în mod voluntar, în prealabil, experții care ar putea participa ca membri ai echipelor de experți, astfel cum se prevede la articolul 8 litera (d).

(4) Statele membre iau în considerare furnizarea, conform cerințelor, a altor capacități de răspuns care ar putea fi puse la dispoziție de serviciile competente sau care pot fi furnizate de organizații neguvernamentale și alte entități relevante.

Alte capacități de răspuns pot include resurse din unul sau mai multe state membre și, după caz:

(a) sunt capabile să efectueze sarcini în domeniile răspunsului, în conformitate cu liniile directe stabilite la nivel internațional și, prin urmare, sunt capabile:

- (i) să fie trimise la foarte scurt timp după formularea unei cereri de asistență prin ERCC; și
- (ii) să opereze în mod autosuficient și autonom, după caz, pentru o perioadă determinată;

(b) sunt capabile să coopereze cu alte organisme ale Uniunii și/sau cu instituții internaționale, în special cu Organizația Națiunilor Unite, după caz.

(5) Statele membre pot, sub rezerva unor garanții de securitate corespunzătoare, să furnizeze informații privind capacitățile militare relevante care ar putea fi folosite, în ultimă instanță, ca parte a asistenței în cadrul mecanismului Uniunii, cum ar fi transportul și sprijinul logistic sau medical.

(6) Statele membre furnizează Comisiei informații relevante cu privire la experții, modulele și alte capacități de răspuns pe care le pun la dispoziție pentru acordarea de asistență prin mecanismul Uniunii, astfel cum se menționează la alineatele (1) - (5), și actualizează informațiile atunci când este necesar.

(7) Statele membre desemnează puncte de contact, astfel cum se menționează la articolul 8 litera (b), și informează Comisia în consecință.

(8) Statele membre întreprind acțiunile de pregătire adecvate pentru a facilita sprijinul națiunii gazdă.

(9) Statele membre, susținute de Comisie, în conformitate cu articolul 23, adoptă măsurile adecvate pentru a asigura transportul în timp util al asistenței pe care o oferă.

Articolul 10

Planificarea operațiunilor

(1) Comisia și statele membre colaborează pentru a îmbunătăți planificarea operațiunilor de răspuns la dezastre în cadrul mecanismului Uniunii, inclusiv prin elaborarea de scenarii de răspuns în caz de dezastre, cartografierea activelor și elaborarea de planuri pentru trimiterea pe teren capacităților de răspuns.

(2) Comisia și statele membre identifică și promovează sinergii între asistența în materie de protecție civilă și finanțarea sub formă de ajutor umanitar furnizate de Uniune și statele membre în cadrul planificării operațiunilor de răspuns la crizele umanitare din afara Uniunii.

Articolul 11

Capacitatea europeană de răspuns la situații de urgență

(1) Se instituie Capacitatea europeană de răspuns la situații de urgență (EERC). Aceasta constă dintr-un ansamblu de capacități de răspuns angajate în prealabil, puse în comun pe bază voluntară de statele membre și include module, alte capacități de răspuns și experți.

(2) Pe baza riscurilor identificate, Comisia definește tipurile și numărul capacităților de răspuns cheie necesare în cadrul EERC (denumite în continuare „obiective în materie de capacitate”).

(3) Comisia definește cerințele de calitate pentru capacitățile de răspuns pe care statele membre le angajează în cadrul EERC. Cerințele de calitate se bazează pe standarde stabilite la nivel internațional, atunci când există deja astfel de standarde. Statele membre sunt responsabile de asigurarea calității capacităților lor de răspuns.

(4) Comisia instituie și gestionează un proces de certificare și de înregistrare a capacităților de răspuns pe care statele membre le pun la dispoziția EERC

(5) Statele membre, acționând voluntar, identifică și înregistrează capacitățile de răspuns pe care le angajează în EERC. Înregistrarea modulelor multinaționale furnizate de două sau mai multe state membre se realizează în comun, de către toate statele membre implicate.

(6) Capacitățile de răspuns pe care statele membre le pun la dispoziția EERC rămân permanent disponibile pentru utilizarea în scopuri naționale.

(7) Capacitățile de răspuns pe care statele membre le pun la dispoziție pentru EERC sunt disponibile pentru operațiunile de răspuns în cadrul mecanismului Uniunii în urma unei solicitări de asistență prin ERCC. Decizia finală referitoare la trimiterea lor pe teren este luată de statele membre care au înregistrat capacitatea de răspuns vizată. Atunci când o urgență națională, un caz de forță majoră sau, în cazuri excepționale, motive grave împiedică un stat membru să pună la dispoziție aceste capacități în cazul unui anumit dezastru, statul membru respectiv informează Comisia cât mai curând posibil, făcând trimitere la prezentul articol.

(8) În cazul trimiterii pe teren, capacitățile de răspuns ale statelor membre rămân sub comanda și sub controlul lor și pot fi retrase, în consultare cu Comisia, atunci când situații de urgență la nivel național, un caz de forță majoră sau, în cazuri excepționale, motive grave împiedică un stat membru să mențină disponibile acele capacități de răspuns. Coordonarea între diversele capacități de răspuns este facilitată, după caz, de Comisie prin ERCC, în conformitate cu articolele 15 și 16.

(9) Statele membre și Comisia asigură o sensibilizare corespunzătoare a publicului cu privire la intervențiile care implică EERC.

Articolul 12

Abordarea lacunelor în materie de capacitate de răspuns

(1) Comisia monitorizează progresele înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor în materie de capacitate, prevăzute în conformitate cu articolul 11 alineatul (2), și identifică lacunele potențial semnificative în ceea ce privește capacitatea de răspuns ale EERC.

(2) Dacă se identifică lacune potențial semnificative, Comisia analizează dacă statele membre au la dispoziție capacitățile necesare în afara EERC.

(3) Comisia încurajează statele membre să abordeze, fie individual, fie prin intermediul unui consorțiu de state membre care cooperează în legătură cu riscuri comune, orice lacune de capacitate strategică identificate în conformitate cu alineatul (2). Comisia poate sprijini statele membre în aceste activități în conformitate cu articolul 20, articolul 21 literele (i) și (j) și cu articolul 21 alineatul (2).

(4) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul o dată la doi ani cu privire la progresele înregistrate în îndeplinirea obiectivelor în materie de capacitate și la lacunele care persistă în cadrul EERC.

Articolul 13

Formare, exerciții, lecții învățate și diseminarea cunoștințelor

(1) Comisia îndeplinește, în cadrul mecanismului Uniunii, următoarele sarcini în ceea ce privește formarea, exercițiile, lecțiile învățate și diseminarea cunoștințelor:

(a) instituie și gestionează un program de formare pentru personalul responsabil cu protecția civilă și managementul situațiilor de urgență în materie de prevenire, pregătire și răspuns la dezastru. Programul include cursuri comune și un sistem de schimburi de experți care permite trimiterea de personal în alte state membre.

Programul de formare vizează optimizarea coordonării, a compatibilității și a complementarității între capacitățile prevăzute la articolele 9 și 11 și îmbunătățirea competenței experților, menționați la articolul 8 literele (d) și (f);

(b) instituie și gestionează o rețea de formare deschisă centrelor de formare pentru personalul responsabil cu protecția civilă și managementul situațiilor de urgență, precum și altor actori și instituții relevante din domeniul prevenirii, pregătirii și răspunsului la dezastru.

Rețeaua de formare vizează:

(i) optimizarea tuturor etapelor managementului dezastrurilor, ținând seama de adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora;

(ii) crearea de sinergie între membrii săi prin schimbul de experiență și bune practici, cercetare relevantă, lecții învățate, cursuri și ateliere, exerciții și proiecte-pilot; și

(iii) elaborarea de linii directoare privind formarea în materie de protecție civilă la nivelul Uniunii și la nivel internațional, inclusiv formarea în materie de prevenire, pregătire și răspuns la dezastru;

(c) dezvoltă un cadru strategic care stabilește obiectivele și rolul exercițiilor și un plan cuprinzător pe termen lung care prezintă prioritățile exercițiilor și, de asemenea, stabilește și gestionează un program al exercițiilor;

(d) instituie și gestionează un program dedicat lecțiilor învățate în urma acțiunilor de protecție civilă desfășurate în cadrul mecanismului Uniunii, incluzând aspecte din întregul ciclu de management al dezastrurilor, pentru a furniza o bază amplă pentru procesele de învățare și dezvoltarea cunoștințelor. Programul include:

(i) monitorizarea, analiza și evaluarea tuturor acțiunilor de protecție civilă relevante din cadrul mecanismului Uniunii;

(ii) promovarea punerii în aplicare a lecțiilor învățate pentru a asigura un fundament bazat pe experiență pentru elaborarea activităților din cadrul ciclului de management al dezastrurilor; și

(iii) elaborarea de metode și instrumente pentru colectarea, analizarea, promovarea și punerea în aplicare a lecțiilor învățate.

Acest program include, de asemenea, după caz, lecțiile învățate din intervențiile efectuate în afara Uniunii în scopul exploatării legăturilor și sinergiilor dintre asistența furnizată în temeiul mecanismului Uniunii și acțiunile umanitare de răspuns;

(e) elaborează linii directoare cu privire la diseminarea cunoștințelor și punerea în aplicare a diferitelor sarcini menționate la literele (a) - (d) la nivel de stat membru;

(f) stimulează și încurajează introducerea și utilizarea de noi tehnologii relevante pentru mecanismul Uniunii.

(2) Atunci când îndeplinește sarcinile stabilite la alineatul (1), Comisia ține seama, în mod special, de nevoile și interesele statelor membre care se confruntă cu riscuri de dezastru de natură similară.

(3) La solicitarea unui stat membru, a unei țări terțe, sau a Organizației Națiunilor Unite sau a agențiilor acesteia, Comisia poate trimite pe teren o echipă de experți pentru a oferi consultanță cu privire la măsurile de pregătire.

CAPITOLUL IV

RĂSPUNS

Articolul 14

Notificarea dezastrurilor de pe teritoriul Uniunii

(1) În caz de dezastru sau de dezastru iminent pe teritoriul Uniunii, care produce sau poate produce efecte transfrontaliere sau care afectează sau este capabil să afecteze alte state membre, statul membru în care s-a produs sau în care este probabil să se producă dezastrul notifică, fără întârziere, statele membre care ar putea fi afectate și, atunci când efectele pot fi semnificative, Comisia.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care obligația de notificare a fost deja abordată în temeiul altor dispoziții din dreptul Uniunii, al Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice sau al acordurilor internaționale existente.

(2) În caz de dezastru sau de dezastru iminent pe teritoriul Uniunii, care este probabil să determine o solicitare de asistență din partea unuia sau mai multor state membre, statul membru în care s-a produs sau în care este probabil să se producă dezastrul notifică, fără întârziere, Comisiei că se așteaptă o posibilă solicitare de asistență prin ERCC, pentru a permite Comisiei, după caz, să informeze celelalte state membre și să își activeze serviciile competente.

(3) Notificările menționate la alineatele (1) și (2) se transmit în mod corespunzător prin CECIS.

Articolul 15

Răspunsul la dezastre pe teritoriul Uniunii

(1) În caz de dezastru sau de dezastru iminent pe teritoriul Uniunii, statul membru afectat poate solicita asistență prin ERCC. Solicitarea trebuie să fie cât mai precisă posibil.

(2) În situații excepționale determinate de un risc sporit, un stat membru poate solicita, de asemenea, asistență sub forma unei prepoziționări temporare a capacităților de răspuns.

(3) La primirea unei solicitări de asistență, Comisia acționează, în mod corespunzător și fără întârziere, după cum urmează:

- (a) transmite solicitarea punctelor de contact din alte state membre;
- (b) colectează, împreună cu statul membru afectat, informații validate cu privire la situație și le difuzează către statele membre;
- (c) formulează, în consultare cu statul membru solicitant, recomandări pentru furnizarea de asistență prin intermediul mecanismului Uniunii, având la bază necesitățile de pe teren și orice planuri relevante elaborate în prealabil, astfel cum se menționează la articolul 10 alineatul (1), invită statele membre să trimită pe teren capacități specifice și facilitează coordonarea asistenței solicitate; și
- (d) întreprinde acțiuni suplimentare pentru facilitarea coordonării răspunsului.

(4) Orice stat membru căruia îi este adresată o solicitare de asistență prin intermediul mecanismului Uniunii decide cu promptitudine dacă este în măsură să acorde asistența care i-a fost solicitată și informează statul membru solicitant cu privire la decizia sa, prin intermediul CECIS, menționând amploarea, condițiile și, după caz, costurile asistenței pe care ar putea să o acorde. ERCC informează statele membre în permanență.

(5) Statul membru solicitant are responsabilitatea de a coordona intervențiile de asistență. Autoritățile statului membru solicitant stabilesc orientările și, dacă este necesar, definesc limitele sarcinilor atribuite modulelor sau altor capacități de răspuns. Stabilirea detaliilor privind îndeplinirea acestor sarcini revine persoanei responsabile desemnate de statul membru care oferă asistență. Statul membru solicitant poate cere, de asemenea, trimiterea unei echipe de experți pentru a sprijini evaluarea sa, pentru a facilita coordonarea la fața locului (între echipele statelor membre) sau pentru a furniza consultanță tehnică.

(6) Statul membru solicitant întreprinde acțiunile adecvate pentru facilitarea sprijinului națiunii gazdă pentru asistența care urmează a fi primită.

(7) Rolul Comisiei menționat în prezentul articol nu afectează competențele și responsabilitatea statelor membre în

ceea ce privește echipele, modulele și alte capacități de sprijin ale acestora, inclusiv capacitățile militare. În special, sprijinul asigurat de Comisie nu înseamnă comanda și controlul asupra echipelor, modulelor și altor tipuri de sprijin furnizate de statele membre, care sunt trimise pe teren în mod voluntar conform coordonării la nivel de cartier general și la fața locului.

Articolul 16

Promovarea coerenței cu privire la răspunsul la dezastre în afara Uniunii

(1) În caz de dezastru sau de dezastru iminent în afara Uniunii, țara afectată poate solicita asistență prin ERCC. Asistența poate fi solicitată și prin intermediul Organizației Națiunilor Unite, al agențiilor acesteia ori al unei alte organizații internaționale relevante sau de către acestea.

(2) Intervențiile efectuate în temeiul prezentului articol pot fi realizate fie ca intervenții autonome de acordare de asistență, fie ca o contribuție în cadrul unei intervenții conduse de o organizație internațională. Coordonarea la nivelul Uniunii se integrează pe deplin în cadrul coordonării generale efectuate de Oficiul Organizației Națiunilor Unite pentru coordonarea afacerilor umanitare (OCHA) și respectă rolul de lider al acesteia.

(3) Comisia sprijină coerența cu privire la furnizarea de asistență prin următoarele măsuri:

- (a) menținerea unui dialog cu punctele de contact ale statelor membre pentru a asigura, în cadrul efortului general de asistență, eficiența și coerența contribuției răspunsului Uniunii la dezastre prin intermediul mecanismului Uniunii, în special prin:
 - (i) informarea statelor membre, fără întârziere, cu privire la solicitările de asistență în integralitatea lor;
 - (ii) sprijinirea unei evaluări comune a situației și a necesităților, furnizarea de consultanță tehnică și/sau facilitarea coordonării asistenței pe teren prin prezența unei echipe de experți în protecție civilă la fața locului;
 - (iii) schimbul de evaluări și analize relevante cu toți actorii relevanți;
 - (iv) furnizarea unei prezentări generale a asistenței oferite de statele membre și de alți actori;
 - (v) acordarea de consultanță cu privire la tipul de asistență necesară pentru a asigura compatibilitatea asistenței acordate cu evaluările necesităților; și
 - (vi) acordarea de asistență pentru depășirea oricăror dificultăți de natură practică în furnizarea de asistență în domenii precum tranzitul și aspectele vamale;

(b) formularea imediată de recomandări, pe cât posibil în cooperare cu țara afectată, având la bază necesitățile de pe teren și orice planuri relevante elaborate în prealabil, invitând statele membre să trimită pe teren capacități specifice și facilitarea coordonării asistenței solicitate;

(c) asigurarea legăturii cu țara afectată cu privire la detaliile tehnice, precum necesitățile specifice de asistență, acceptarea ofertelor și măsurile practice pentru primirea și distribuirea asistenței la nivel local;

(d) asigurarea legăturii cu OCHA sau sprijinirea acesteia și cooperarea cu alți actori relevanți care contribuie la efortul general de asistență pentru a optimiza sinergiile, a urmări realizarea de complementarități și a evita suprapunerile și lacunele; și

(e) asigurarea legăturii cu toți actorii relevanți, în special în faza de încheiere a intervenției de asistență în cadrul mecanismului Uniunii pentru a facilita efectuarea fără dificultăți a predării.

(4) Fără a aduce atingere rolului Comisiei, astfel cum este definit la alineatul (3), și respectând necesitatea imperativă de a oferi un răspuns operațional imediat prin intermediul mecanismului Uniunii, la activarea mecanismului Comisia informează Serviciul European de Acțiune Externă, astfel încât să se asigure coerența între operațiunile de protecție civilă și relațiile generale ale Uniunii cu țara afectată. Comisia informează în permanență statele membre, în conformitate cu alineatul (3).

(5) La fața locului se asigură, după caz, legătura cu delegația Uniunii pentru a permite acesteia să faciliteze contactele cu guvernul țării afectate. În cazul în care este necesar, delegația Uniunii furnizează sprijin logistic echipelor de experți în materie de protecție civilă menționate la alineatul (3) litera (a) punctul (ii).

(6) Orice stat membru căruia îi este adresată o solicitare de asistență prin intermediul mecanismului Uniunii decide cu promptitudine dacă este în măsură să acorde asistența care i-a fost solicitată și informează ERCC cu privire la decizia sa, prin intermediul CECIS, menționând amploarea și condițiile asistenței pe care ar putea-o acorda. ERCC informează statele membre în permanență.

(7) Mecanismul Uniunii poate fi utilizat, de asemenea, pentru acordarea de sprijin de protecție civilă pentru asistența consulară în favoarea cetățenilor Uniunii în caz de dezastru în țările terțe, dacă acest lucru este solicitat de către autoritățile consulare ale statelor membre în cauză.

(8) Ca urmare a unei cereri de asistență, Comisia poate să întreprindă acțiuni necesare suplimentare de sprijin și complementare necesare pentru a asigura coerența în ceea ce privește furnizarea asistenței.

(9) Coordonarea prin intermediul mecanismului Uniunii nu afectează nici contactele bilaterale dintre statele membre și țara afectată și nici cooperarea dintre statele membre și Organizația Națiunilor Unite și alte organizații internaționale relevante. Aceste contacte bilaterale pot fi, de asemenea, utilizate pentru a contribui la coordonarea prin intermediul mecanismului Uniunii.

(10) Rolul Comisiei menționat în prezentul articol nu afectează competențele și responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește echipele, modulele și alte tipuri de sprijin furnizate de acestea, inclusiv capacitățile militare. În special, sprijinul asigurat de Comisie nu înseamnă comanda sau controlul asupra echipelor, modulelor și altor tipuri de sprijin furnizate de statele membre, care vor fi desfășurate voluntar conform coordonării la nivel de comandament și la fața locului.

(11) Se urmărește crearea de sinergii cu alte instrumente ale Uniunii, în special cu acțiunile finanțate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1257/96. Comisia asigură coordonarea între instrumente și, după caz, se asigură că acțiunile de protecție civilă ale statelor membre care contribuie la un răspuns umanitar pe scară mai largă sunt, pe cât posibil, finanțate în temeiul prezentei decizii.

(12) Oricând se activează mecanismul Uniunii, statele membre care oferă asistență în caz de dezastru informează în permanență ERCC cu privire la activitățile desfășurate.

(13) Echipele și modulele statelor membre prezente la fața locului și care participă la operațiunile de intervenție prin intermediul mecanismului Uniunii asigură menținerea unei legături strânse cu ERCC și cu echipele de experți prezente la fața locului, astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (a) punctul (ii).

Articolul 17

Sprijin la fața locului

(1) Comisia poate selecționa, numi și trimite o echipă formată din experți puși la dispoziție de statele membre:

(a) în eventualitatea unui dezastru în afara Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (3);

(b) în eventualitatea unui dezastru pe teritoriul Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (5);

(c) ca urmare a unei solicitări de expertiză în materie de prevenire, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2); sau

(d) ca urmare a unei solicitări de expertiză în materie de pregătire, în conformitate cu articolul 13 alineatul (3).

Experți din cadrul Comisiei și din cadrul altor servicii ale Uniunii pot fi integrați în echipă pentru a o sprijini și pentru a facilita legătura cu ERCC. Experți trimiși de OCHA sau de alte organizații internaționale pot fi integrați în echipă pentru a consolida cooperarea și pentru a facilita evaluările comune.

(2) Procedura de selecție și numire a experților este următoarea:

(a) statele membre desemnează experții aflați sub responsabilitatea lor și care pot fi trimiși ca membri în echipele de experți;

(b) Comisia selectează experții și conducătorul echipelor menționate pe baza calificărilor și experienței lor, inclusiv al nivelului lor de formare în domeniul mecanismului Uniunii, al experienței anterioare dobândite în cursul misiunilor în cadrul mecanismului Uniunii și al altor acțiuni internaționale de asistență. Selecția se bazează și pe alte criterii, inclusiv pe competențele lingvistice, pentru a se garanta că întreaga echipă deține competențele necesare într-o anumită situație; și

(c) Comisia numește experți/șefi de echipă pentru misiune în acord cu statul membru care îi desemnează.

(3) În cazul trimerterii de echipe de experți, acestea facilitează coordonarea între echipele de intervenție ale statelor membre și asigură legătura cu autoritățile competente ale statului solicitant, astfel cum se prevede la articolul 8 litera (d). ERCC menține legături strânse cu echipele de experți, cărora le furnizează orientări și sprijin logistic.

Articolul 18

Transport și echipament

(1) În cazul producerii unui dezastru, în interiorul sau în afara Uniunii, Comisia poate sprijini statele membre în vederea obținerii accesului la echipamente sau resurse de transport prin următoarele măsuri:

(a) furnizarea și schimbul de informații referitoare la echipamente și resurse de transport care pot fi puse la dispoziție de către statele membre, în vederea facilitării punerii în comun a acestor echipamente și resurse de transport;

(b) asistarea statelor membre privind identificarea resurselor de transport care pot proveni din alte surse, inclusiv din surse comerciale, precum și facilitarea accesului la acestea; sau

(c) asistarea statelor membre privind identificarea echipamentelor care pot fi disponibile din alte surse, inclusiv din surse comerciale.

(2) Comisia poate completa resursele de transport asigurate de statele membre prin furnizarea resurselor de transport suplimentare necesare pentru asigurarea unui răspuns rapid la dezastru.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 19

Resurse bugetare

(1) Pachetul financiar destinat punerii în aplicare a mecanismului Uniunii pentru perioada 2014 - 2020 este de 368 428 000 EUR, în prețuri curente.

Suma de 223 776 000 EUR, în prețuri curente provine din rubrica 3: „Securitate și cetățenie” a cadrului financiar multianual și suma de 144 652 000 EUR, în prețuri curente, din rubrica 4: „Europa globală”.

Alocările anuale se autorizează de către Parlamentul European și de către Consiliu în limitele cadrului financiar multianual.

(2) Creditele rezultate din rambursările din partea beneficiarilor pentru acțiuni de răspuns la dezastru constituie venituri alocate, în sensul articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(3) Alocarea financiară menționată la alineatul (1) poate acoperi, de asemenea, cheltuielile care decurg din activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare necesare pentru gestionarea mecanismului Uniunii și îndeplinirea obiectivelor acestuia.

Aceste cheltuieli pot acoperi, în special, studii, reuniuni ale experților, acțiuni de informare și comunicare, inclusiv comunicare instituțională a priorităților de politică ale Uniunii, în măsura în care acestea sunt legate de obiectivele generale ale mecanismului Uniunii; sunt incluse, de asemenea, cheltuielile referitoare la rețelele informatice specializate în prelucrarea și schimbul de informații (inclusiv interconectarea acestora cu sistemele existente sau viitoare destinate promovării schimburilor intersectoriale de date și cu echipamentele aferente), precum și toate celelalte cheltuieli cu asistența tehnică și administrativă efectuate de Comisie pentru gestionarea programului.

(4) Pachetul financiar menționat la alineatul (1) se alocă pe perioada 2014 - 2020 în conformitate cu procentajele și principiile care figurează în anexa I.

(5) Comisia revizuieste defalcarea stabilită în anexa I ținând cont de rezultatul evaluării interimare menționate la articolul 34 alineatul (2) litera (a). Comisia este împuternicită să adopte, atunci când e necesar având în vedere rezultatele evaluării respective, acte delegate în conformitate cu articolul 30 pentru a ajusta fiecare dintre cifrele din anexă cu peste 8 și maximum 16 puncte procentuale. Aceste acte delegate se adoptă până la 30 iunie 2017.

(6) Dacă este necesar din motive imperioase de urgență, în cazul unei revizuii necesare a resurselor bugetare disponibile pentru acțiuni de răspuns, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a ajusta fiecare dintre cifrele din anexa I cu peste 8 și maximum 16 puncte procentuale în limitele alocărilor bugetare disponibile și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 31.

Articolul 20

Acțiuni generale eligibile

Următoarele acțiuni generale sunt eligibile să beneficieze de asistență financiară cu scopul de a consolida prevenirea, pregătirea și răspunsul eficace la dezastru:

(a) studii, sondaje, modelare și elaborare de scenarii pentru facilitarea schimbului de cunoștințe, bune practici și informații;

- (b) formare, exerciții, ateliere, schimburi de personal și de experți, crearea de rețele, proiecte demonstrative și transfer tehnologic;
- (c) acțiuni de monitorizare, analiză și evaluare;
- (d) acțiuni de informare, educare și sensibilizare a publicului și acțiuni asociate de diseminare, în scopul implicării cetățenilor în prevenirea și reducerea la minimum a efectelor produse de dezastre în Uniune și pentru a ajuta cetățenii Uniunii să se protejeze ei înșiși cu mai multă eficacitate și în mod durabil;
- (e) instituirea și derularea unui program dedicat lecțiilor învățate în urma intervențiilor și a exercițiilor din cadrul mecanismului Uniunii, inclusiv în domenii relevante pentru prevenire și pregătire; și
- (f) acțiuni de comunicare și măsuri de sensibilizare față de activitatea de protecție civilă a statelor membre și a Uniunii în materie de prevenire, pregătire și răspuns la dezastre.
- (g) planificarea operațiunilor de răspuns în cadrul mecanismului Uniunii, în conformitate cu articolul 10;
- (h) sprijinirea activităților de pregătire descrise la articolul 13;
- (i) dezvoltarea EERC, astfel cum este menționată la articolul 11, în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.
- (j) identificarea lacunelor din EERC în conformitate cu articolul 12 și sprijinirea statelor membre în abordarea acestor lacune prin cofinanțarea de noi capacități de răspuns cu maximum 20 % din costurile eligibile, cu condiția ca:
 - (i) necesitatea noilor capacități să fie confirmată de evaluări ale riscurilor;
 - (ii) procesul de identificare a lacunelor stabilit la articolul 12 să demonstreze că aceste capacități nu sunt disponibile pentru statele membre;
 - (iii) aceste capacități să fie dezvoltate de statele membre, fie individual, fie în cadrul unui consorțiu;
 - (iv) aceste capacități să fie angajate în ansamblul celor puse în comun pe bază voluntară pentru o perioadă de minimum doi ani; și
 - (v) cofinanțarea acestor capacități să fie eficace din punct de vedere al costurilor.

Articolul 21

Acțiuni de prevenire și pregătire eligibile

- (1) Sunt eligibile să beneficieze de asistență financiară următoarele acțiuni de prevenire și pregătire:
 - (a) cofinanțarea proiectelor, studiilor, atelierelor de lucru, sondajelor și acțiunilor și activităților similare menționate la articolul 5;
 - (b) cofinanțarea analizelor *inter pares* menționate la articolul 6 litera (d) și la articolul 8 litera (j);
 - (c) menținerea funcțiilor asigurate de ERCC, în conformitate cu articolul 8 litera (a);
 - (d) pregătirea pentru mobilizarea și trimiterea echipelor de experți menționate la articolul 8 litera (d) și la articolul 17 și dezvoltarea și menținerea unei capacități de intervenție rapidă prin intermediul unei rețele de experți pregătiți care pot fi puși la dispoziție de statele membre, menționate la articolul 8 litera (f);
 - (e) instituirea și menținerea CECIS și a unor instrumente care să permită comunicarea și schimbul de informații dintre ERCC și punctele de contact din statele membre și ale altor participanți în cadrul mecanismului Uniunii;
 - (f) contribuția la dezvoltarea unor sisteme transnaționale de detectare, alertă timpurie și alertă de interes european pentru a permite un răspuns rapid, precum și pentru a promova interconexiunile dintre sistemele naționale de alertă timpurie și alertă și conexiunile acestora cu ERCC și CECIS. Sistemele menționate anterior iau în considerare și valorifică sursele și sistemele de informare, monitorizare sau detectare existente și viitoare;
 - (2) Eligibilitatea pentru asistența financiară pentru acțiunea menționată la alineatul (1) litera (i) este limitată la:
 - (a) costurile la nivelul Uniunii pentru instituirea și gestionarea EERC și procesele asociate menționate la articolul 11;
 - (b) costurile cursurilor, exercițiilor și atelierelor de formare obligatorii necesare pentru certificarea capacităților de răspuns ale statelor membre în scopurile EERC („costuri de certificare”). Costurile de certificare pot consta în costuri unitare sau sume forfetare determinate pe tip de capacitate, acoperind până la 100 % din costurile eligibile;
- După caz, se acordă preferință consorțiilor de state membre care cooperează în vederea unui risc comun;
- (k) asigurarea disponibilității sprijinului logistic pentru echipele de experți menționate la articolul 17 alineatul (1);
 - (l) facilitarea coordonării statelor membre care prepoziționează capacități de răspuns la dezastre în interiorul Uniunii în conformitate cu articolul 8 litera (g);
 - (m) sprijinirea acordării de consultanță privind măsuri de prevenire și pregătire prin desfășurarea unei echipe de experți pe teren, la solicitarea unui stat membru, a unei țări terțe, a Organizației Națiunilor Unite sau a agențiilor acesteia, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 13 alineatul (3).

- (c) costurile nerecurente necesare pentru aducerea capacităților de răspuns ale statelor membre din stadiul utilizării lor strict la nivel național la o stare de promptitudine și disponibilitate astfel încât să poată fi trimise pe teren ca parte a EERC, în conformitate cu cerințele de calitate ale ansamblului de capacități puse în comun pe bază voluntară și cu recomandările formulate în cadrul procesului de certificare („costuri de adaptare”). Aceste costuri de adaptare pot include costuri legate de interoperabilitatea modulelor și a altor capacități de răspuns, de autonomie, de autosuficiență, de transportabilitate, de ambalare și costuri similare, precum și costuri de formare a capacităților de răspuns multinazionale (de exemplu ateliere, formări, dezvoltarea de metodologii, standarde, proceduri și activități similare comune), cu condiția ca aceste costuri să fie legate în mod specific de includerea capacităților în ansamblul celor puse în comun pe bază voluntară. Aceste costuri de adaptare nu acoperă costurile echipamentului și resurselor umane necesare pentru instituirea inițială a capacităților de răspuns sau întreținerea curentă sau costurile de operare. Aceste costuri de adaptare pot cuprinde costuri unitare sau sume forfetare determinate pe tip de capacitate care acoperă până la 100 % costurile eligibile, cu condiția ca acestea să nu depășească 30 % din costul mediu al dezvoltării capacității; și
- (d) costurile de instituire și gestionare a contractelor-cadru, a acordurilor-cadru de parteneriat sau a acordurilor similare pentru abordarea deficiențelor temporare în cazul dezastrelor extraordinare, luând în considerare o abordare multi-pericol.

Finanțarea în temeiul literei (d) din prezentul alineat:

- (i) poate acoperi costurile sau onorariile necesare pentru proiectarea, pregătirea, negocierea, încheierea și gestionarea contractelor sau acordurilor, precum și costurile de dezvoltare a procedurilor operaționale standard și a exercițiilor pentru asigurarea utilizării eficiente a activelor. Această finanțare poate acoperi, de asemenea, un maximum de 40 % din costurile asigurării accesului rapid la activele respective;
- (ii) nu acoperă costurile achiziționării sau dezvoltării de noi capacități de răspuns și nici costurile operaționale pentru aceste capacități suplimentare în situația unui dezastru. Costurile operaționale pentru aceste capacități suplimentare în situația unui dezastru sunt suportate de statele membre care solicită asistență;
- (iii) nu depășesc 10 % din pachetul financiar prevăzut la articolul 19 alineatul (1). În cazul în care se atinge plafonul de 10 % înainte de finalul perioadei de programare și când este necesar pentru asigurarea funcționării adecvate a mecanismului Uniunii, acel plafon de 10 % poate fi depășit, prin acte de punere în aplicare, cu până la 5 puncte procentuale. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2);

Articolul 22

Acțiuni de răspuns eligibile

Sunt eligibile să beneficieze de asistență financiară următoarele acțiuni de răspuns:

- (a) trimiterea de echipe de experți menționate la articolul 17 alineatul (1) cu sprijin logistic și trimiterea de experți menționată la articolul 8 literele (d) și (e);
- (b) în caz de dezastru, sprijinirea statelor membre în vederea obținerii accesului la echipamente și resurse de transport, astfel cum se prevede la articolul 23; și
- (c) în temeiul unei cereri de asistență, întreprinderea de acțiuni de sprijin și complementare suplimentare necesare pentru facilitarea coordonării răspunsului în modul cel mai eficient.

Articolul 23

Acțiuni eligibile legate de echipamente și de resursele de transport

- (1) Sunt eligibile pentru asistență financiară următoarele acțiuni pentru a permite accesul la echipamente și la resurse de transport în cadrul mecanismului Uniunii:
- (a) furnizarea și schimbul de informații referitoare la echipamente și la resursele de transport pe care statele membre decid să le pună la dispoziție, în vederea facilitării punerii în comun a acestor echipamente sau resurse de transport;
- (b) asistarea statelor membre privind identificarea resurselor de transport care pot proveni din alte surse, inclusiv din surse comerciale, precum și facilitarea accesului la acestea;
- (c) asistarea statelor membre privind identificarea echipamentelor care pot fi disponibile din alte surse, inclusiv din surse comerciale; și
- (d) finanțarea resurselor de transport necesare pentru asigurarea unui răspuns rapid la dezastru. Astfel de acțiuni sunt eligibile pentru asistență financiară numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele criterii:
- (i) s-a transmis o solicitare de asistență în cadrul mecanismului Uniunii, în conformitate cu articolele 15 și 16;
- (ii) resursele de transport suplimentare sunt necesare pentru asigurarea eficacității răspunsului la dezastru în cadrul mecanismului Uniunii;
- (iii) asistența corespunde necesităților identificate de ERCC și este furnizată în conformitate cu recomandările ERCC cu privire la specificațiile tehnice, la calitate, la termenele și la modalitățile de furnizare;

- (iv) asistența a fost acceptată de către o țară solicitantă, direct sau prin intermediul Organizației Națiunilor Unite sau al agențiilor acesteia, sau de către o organizație internațională relevantă, în cadrul mecanismului Uniunii; și
- (v) asistența completează, în cazul dezastrelor survenite în țări terțe, orice acțiune umanitară consolidată de răspuns a Uniunii.

(2) Valoarea sprijinului financiar al Uniunii pentru resurse de transport nu depășește 55 % din costurile eligibile totale.

(3) Sprijinul financiar al Uniunii pentru transport poate acoperi, în plus, maximum 85 % din costurile eligibile totale în următoarele situații:

(a) costurile legate de transportul capacităților angajate în prealabil în ansamblul pus în comun pe bază voluntară în conformitate cu articolul 11; sau

(b) asistența este necesară pentru abordarea unei necesități critice și asistența nu este disponibilă sau este insuficientă în ansamblul pus în comun pe bază voluntară.

(4) Sprijinul financiar al Uniunii pentru resurse de transport poate acoperi, în plus, maximum 100 % din totalul costurilor eligibile descrise la punctele (i), (ii) și (iii), dacă acestea sunt necesare pentru a face ca ansamblul pus în comun pe bază voluntară al asistenței statelor membre să fie eficace din punct de vedere operațional și dacă costurile sunt legate de unul dintre elementele următoare:

(i) închirierea pe termen scurt de capacități de stocare pentru depozitarea temporară a asistenței din partea statelor membre pentru facilitarea transportului ei coordonat;

(ii) reambalarea asistenței din partea statelor membre pentru utilizarea la maximum a capacităților de transport disponibile sau pentru îndeplinirea unor cerințe operaționale specifice; sau

(iii) transportul local al asistenței puse în comun în vederea asigurării unei furnizări coordonate la destinația finală în țara solicitantă.

Sprijinul financiar din partea Uniunii în temeiul prezentului alineat nu depășește 75 000 EUR, în prețuri curente, pentru fiecare activare a mecanismului Uniunii. În cazuri excepționale, acel prag poate fi depășit, prin acte de punere în aplicare. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2).

(5) În cazul conjugării operațiunilor de transport care implică mai multe state membre, un stat membru poate lua inițiativa de a solicita sprijin financiar din partea Uniunii pentru întreaga operațiune.

(6) În cazul în care un stat membru solicită contractarea de către Comisia a unor servicii de transport, Comisia solicită rambursarea parțială a costurilor, în conformitate cu ratele de finanțare prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

(7) Următoarele costuri sunt eligibile pentru asistență financiară din partea Uniunii pentru resurse de transport în temeiul prezentului articol: toate costurile legate de deplasarea resurselor de transport, inclusiv costurile tuturor serviciilor și comisioanelor, costurile logistice și de manipulare, costurile cu combustibilul și posibilele costuri de cazare, precum și alte costuri indirecte, cum ar fi taxe în general și costuri de tranzit.

Articolul 24

Beneficiari

În temeiul prezentei decizii pot fi acordate granturi unor persoane juridice de drept privat sau public.

Articolul 25

Tipuri de intervenții financiare și proceduri de punere în aplicare

(1) Comisia pune în aplicare asistența financiară din partea Uniunii în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(2) Asistența financiară prevăzută de prezenta decizie poate fi acordată sub oricare dintre formele prevăzute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, în special sub formă de granturi, rambursarea cheltuielilor, achiziții publice sau contribuții la fonduri fiduciare.

(3) În vederea punerii în aplicare a prezentei decizii, Comisia adoptă programe de lucru anuale prin acte de punere în aplicare, cu excepția acțiunilor de răspuns la dezastre de la capitolul IV, care nu pot fi prevăzute în avans. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2). Programele de lucru anuale precizează obiectivele urmărite, rezultatele estimate, metoda de punere în aplicare și suma totală. Acestea conțin, de asemenea, descrierea acțiunilor care urmează să fie finanțate, indicarea sumei alocate fiecărei acțiuni și un calendar indicativ de punere în aplicare. În ceea ce privește asistența financiară menționată la articolul 28 alineatul (2), programele de lucru anuale descriu acțiunile prevăzute pentru țările la care se referă respectivetele programe.

Articolul 26

Complementaritatea și coerența acțiunilor Uniunii

(1) Acțiunile care primesc asistență financiară în temeiul prezentei decizii nu primesc asistență din partea altor instrumente financiare ale Uniunii.

Comisia se asigură de furnizarea de către solicitanții de asistență financiară în temeiul prezentei decizii și de către beneficiarii unei astfel de asistențe a informațiilor cu privire la asistența financiară primită din alte surse, inclusiv din bugetul general al Uniunii, și cu privire la solicitările de astfel de asistență aflate în curs.

(2) Se urmărește crearea de sinergii și complementarități cu alte instrumente ale Uniunii. În cazul unor operațiuni de răspuns la crize umanitare în țări terțe, Comisia asigură complementaritatea și coerența acțiunilor finanțate în temeiul prezentei decizii cu acțiunile finanțate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1257/96.

(3) Atunci când asistența în cadrul mecanismului Uniunii contribuie la un răspuns umanitar al Uniunii, mai ales în cadrul situațiilor de urgență complexe, acțiunile care primesc asistență financiară în conformitate cu prezenta decizie se bazează pe necesități identificate și sunt conforme cu principiile umanitare, precum și cu principiile privind utilizarea protecției civile și a resurselor militare, astfel cum figurează în consensul european privind ajutorul umanitar.

Articolul 27

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

(1) La punerea în aplicare a acțiunilor finanțate în temeiul prezentei decizii, Comisia adoptă măsurile corespunzătoare pentru a garanta protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și a altor activități ilegale, prin controale eficiente și, în cazul în care se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficiente, proporționale și disuasive.

(2) Comisia sau reprezentanții acesteia și Curtea de Conturi au competența de a desfășura audituri, pe baza documentelor și la fața locului, cu privire la toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii în temeiul prezentei decizii.

(3) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului⁽²⁾, pentru a stabili dacă există fraude, corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant, o decizie de grant sau un contract finanțat în temeiul prezentei decizii.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a unui grant, rezultate din punerea în aplicare a prezentei decizii,

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

conțin dispoziții care autorizează în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în limitele competențelor care le revin.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 28

Țări terțe și organizații internaționale

(1) Mecanismul Uniunii este deschis participării:

(a) statelor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) care sunt membre ale Spațiului Economic European (SEE), conform condițiilor prevăzute de Acordul SEE, și altor țări europene, în cazurile în care acorduri și proceduri cuprind dispoziții în acest sens;

(b) țărilor aderente, țărilor candidate și candidaților potențiali, în conformitate cu principiile generale și cu termenii și condițiile generale de participare a țărilor menționate anterior la programele Uniunii instituite prin acordurile-cadru și deciziile consiliilor de asociere sau prin alte acorduri similare;

(2) Asistența financiară menționată la articolul 20, la articolul 21 alineatul (1) literele (a), (b), (f) și (h) poate fi acordată și țărilor candidate și candidaților potențiali care nu participă la mecanismul Uniunii, precum și țărilor vizate de PEV, în măsura în care asistența financiară respectivă completează finanțarea disponibilă în temeiul unui act legislativ viitor al Uniunii privind instituirea Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA II) și al unui act legislativ viitor al Uniunii privind instituirea unui Instrument european de vecinătate.

(3) Organizațiile internaționale sau regionale pot coopera în activități din cadrul mecanismului Uniunii în măsura în care acest lucru este permis de acordurile bilaterale sau multilaterale relevante încheiate între aceste organizații și Uniune.

Articolul 29

Autorități competente

În scopul aplicării prezentei decizii, statele membre desemnează autoritățile competente și informează Comisia în consecință.

Articolul 30

Exercitarea delegării

(1) Se acordă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Se acordă Comisiei competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 19 alineatele (5) și (6) până la 31 decembrie 2020.

(3) Delegarea competenței menționate la articolul 19 alineatele (5) și (6) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 19 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 31

Procedura de urgență

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). În notificarea actului delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului se prezintă motivele pentru care s-a folosit procedura de urgență.

(2) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecții la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 30 alineatul (5). În acest caz, Comisia abrogă actul imediat ce Parlamentul European sau Consiliul i-a notificat decizia de opoziție.

Articolul 32

Acte de punere în aplicare

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu privire la următoarele aspecte:

- (a) interacțiunea ERCC cu punctele de contact ale statelor membre, astfel cum se prevede la articolul 8 litera (b), la articolul 15 alineatul (3) și la articolul 16 alineatul (3) litera (a) și procedurile operaționale pentru răspunsul la dezastre pe teritoriul Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 15, precum și din afara Uniunii, astfel cum se prevede la articolul 16, inclusiv identificarea organizațiilor internaționale relevante;
- (b) componentele CECIS, precum și organizarea schimbului de informații prin CECIS, astfel cum se prevede la articolul 8 litera (b);
- (c) procesul de trimitere pe teren a echipelor de experți, astfel cum se prevede la articolul 17;
- (d) identificarea modulelor, a altor capacități de răspuns și a experților, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1);
- (e) cerințele operaționale pentru funcționarea și interoperabilitatea modulelor, astfel cum se prevede la articolul 9

alineatul (2), inclusiv misiunile, capacitățile, componentele principale, autosuficiența și trimiterea pe teren a acestora;

- (f) obiectivele legate de capacitate, cerințele de calitate și interoperabilitate și procedura de certificare și înregistrare necesare pentru funcționarea EERC, astfel cum se prevede la articolul 11, precum și acordurile financiare, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (2);
- (g) identificarea și eliminarea lacunelor EERC, astfel cum se prevede la articolul 12;
- (h) organizarea programului de formare, a cadrului privind exercițiile și a programului dedicat lecțiilor învățate, astfel cum se prevede la articolul 13; și
- (i) organizarea sprijinului pentru transportul asistenței, astfel cum se prevede la articolele 18 și 23.

(2) Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2).

Articolul 33

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. Atunci când comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de acte de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) paragraful al treilea din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 34

Evaluare

(1) Acțiunile care primesc asistență financiară sunt monitorizate în mod periodic pentru a se urmări punerea lor în aplicare.

(2) Comisia evaluează punerea în aplicare a prezentei decizii și transmite următoarele documente către Parlamentul European și Consiliu:

- (a) un raport interimar de evaluare cu privire la rezultatele obținute și la aspectele calitative și cantitative legate de punerea în aplicare a prezentei decizii, până cel târziu la 30 iunie 2017;
- (b) o comunicare cu privire la punerea în aplicare în continuare a prezentei decizii, până cel târziu la 31 decembrie 2018; și
- (c) un raport de evaluare ex post, până cel târziu la 31 decembrie 2021.

Raportul interimar de evaluare și comunicarea, astfel cum sunt menționate la litera (a) și, respectivă, la litera (b), sunt însoțite, după caz, de propuneri de modificare a prezentei decizii.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 35

Dispoziții tranzitorii

(1) Acțiunile inițiate înainte de 1 ianuarie 2014 pe baza Deciziei 2007/162/CE, Euratom sunt gestionate în continuare, atunci când este cazul, în conformitate cu decizia respectivă.

(2) Statele membre asigură, la nivel național, o tranziție ușoară între acțiunile întreprinse în contextul instrumentului financiar și cele care urmează să fie puse în aplicare în temeiul dispozițiilor prevăzute de prezenta decizie.

Articolul 36

Abrogare

Decizia 2007/162/CE, Euratom și Decizia 2007/779/CE, Euratom se abrogă. Trimiterile la deciziile abrogate se consideră trimeri la prezenta decizie și se interpretează în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II la prezenta decizie.

Articolul 37

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Articolul 38

Destinatari

Prezenta decizie se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles, 17 decembrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. LINKEVIČIUS

ANEXA I

Procentaje pentru alocarea pachetului financiar pentru punerea în aplicare a mecanismului Uniunii menționat la articolul 19 alineatul (1)

Prevenire: 20 % +/- 8 puncte procentuale

Pregătire: 50 % +/- 8 puncte procentuale

Răspuns: 30 % +/- 8 puncte procentuale

Principii

La punerea în aplicare a prezentei decizii, Comisia acordă prioritate acțiunilor pentru care prezenta decizie stabilește un termen în perioada dinaintea expirării termenului respectiv, obiectivul fiind respectarea termenului în cauză.

ANEXA II

Tabel de corespondență

Decizia 2007/162 EC, Euratom a Consiliului	Decizia 2007/779 EC, Euratom a Consiliului	Prezenta Decizie
Articolul 1 alineatul (1)		—
Articolul 1 alineatul (2)		Articolul 1 alineatul (4)
Articolul 1 alineatul (3)		—
Articolul 1 alineatul (4)	Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)
	Articolul 1 alineatul (1)	—
	Articolul 1 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 1 alineatul (2)
	Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 1 alineatul (5)
Articolul 2 alineatul (1)		Articolul 2 alineatul (1) litera (a)
Articolul 2 alineatul (2)		Articolul 2 alineatul (1) litera (b)
Articolul 2 alineatul (3)		Articolul 1 alineatul (6)
	Articolul 2 alineatul (1)	—
	Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (1) litera (a)
	Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 20 litera (b)
	Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 8 litera (d)
	Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 7 și articolul 8 litera (a)
	Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 8 litera (b)
	Articolul 2 alineatul (7)	Articolul 8 litera (c)
	Articolul 2 alineatul (8)	Articolul 18 alineatul (1)
	Articolul 2 alineatul (9)	Articolul 18 alineatul (2)
	Articolul 2 alineatul (10)	Articolul 16 alineatul (7)
	Articolul 2 alineatul (11)	—
Articolul 3	Articolul 3	Articolul 4
Articolul 4 alineatul (1)		Articolele 20 și 21
Articolul 4 alineatul (2) litera (a)		Articolul 22 litera (a)
Articolul 4 alineatul (2) litera (b)		Articolul 22 litera (b) și articolul 23 alineatul (1) literele (a), (b) și (c)
Articolul 4 alineatul (2) litera (c)		Articolul 23 alineatul (1), litera (d)
Articolul 4 alineatul (3)		Articolul 23 alineatele (2) și (4)
Articolul 4 alineatul (4)		Articolul 32 alineatul (1) litera (i)
	Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)

Decizia 2007/162 EC, Euratom a Consiliului	Decizia 2007/779 EC, Euratom a Consiliului	Prezenta Decizie
	Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (3)
	Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 9 alineatele (1) și (2)
	Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 9 alineatul (4)
	Articolul 4 alineatul (5)	Articolul 9 alineatul (5)
	Articolul 4 alineatul (6)	Articolul 9 alineatul (6)
	Articolul 4 alineatul (7)	Articolul 9 alineatul (9)
	Articolul 4 alineatul (8)	Articolul 9 alineatul (7)
Articolul 5		Articolul 24
	Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 8 litera (a)
	Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 8 litera (b)
	Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 8 litera (c)
	Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 8 litera (d)
	Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 13 alineatul (1) litera (a)
	Articolul 5 alineatul (6)	—
	Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 13 alineatul (1) litera (d)
	Articolul 5 alineatul (8)	Articolul 13 alineatul (1) litera (f)
	Articolul 5 alineatul (9)	Articolul 18
	Articolul 5 alineatul (10)	Articolul 8 litera (e)
	Articolul 5 alineatul (11)	Articolul 8 litera (g)
Articolul 6 alineatul (1)		Articolul 25 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)		Articolul 25 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (3)		Articolul 25 alineatul (3) a treia și a patra teză
Articolul 6 alineatul (4)		—
Articolul 6 alineatul (5)		Articolul 25 alineatul (3) prima și a doua teză
Articolul 6 alineatul (6)		—
	Articolul 6	Articolul 14
Articolul 7		Articolul 28 alineatul (1)
	Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)
	Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (3)
	Articolul 7 alineatul (2) litera (a)	Articolul 15 alineatul (3) litera (a)
	Articolul 7 alineatul (2) litera (c)	Articolul 15 alineatul (3) litera (b)
	Articolul 7 alineatul (2) litera (b)	Articolul 15 alineatul (3) punctul (c)
	Articolul 7 alineatul (3) prima și a treia teză	Articolul 15 alineatul (4) și articolul 16 alineatul (6)

Decizia 2007/162 EC, Euratom a Consiliului	Decizia 2007/779 EC, Euratom a Consiliului	Prezenta Decizie
Articolul 8	Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 15 alineatul (5)
	Articolul 7 alineatul (5)	—
	Articolul 7 alineatul (6)	Articolul 17 alineatul (3) prima teză Articolul 26
	Articolul 8 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 16 alineatul (1)
	Articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 16 alineatul (2) prima teză
	Articolul 8 alineatul (1) al treilea paragraf	—
	Articolul 8 alineatul (1) al patrulea paragraf	—
	Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (4)
	Articolul 8 alineatul (3)	—
	Articolul 8 alineatul (4) litera (a)	Articolul 16 alineatul (3), litera (a)
	Articolul 8 alineatul (4) litera (b)	Articolul 16 alineatul (3) litera (c)
	Articolul 8 alineatul (4) litera (c)	Articolul 16 alineatul (3) litera (d)
	Articolul 8 alineatul (4) litera (d)	Articolul 16 alineatul (3) litera (e)
	Articolul 8 alineatul (5)	Articolul 16 alineatul (8)
	Articolul 8 alineatul (6) primul paragraf	Articolul 17 alineatul (1) și articolul (2) litera (b)
	Articolul 8 alineatul (6) al doilea paragraf	Articolul 17 alineatul (3) a doua teză
	Articolul 8 alineatul (7) primul paragraf	—
	Articolul 8 alineatul (7) al doilea paragraf	Articolul 16 alineatul (2) a doua teză
	Articolul 8 alineatul (7) al treilea paragraf	Articolul 16 alineatul (9)
	Articolul 8 alineatul (7) al patrulea paragraf	Articolul 16 alineatul (11)
Articolul 8 alineatul (7) al cincilea paragraf	—	
Articolul 8 alineatul (8)	Articolul 16 alineatul (10)	
Articolul 8 alineatul (9) litera (a)	Articolul 16 alineatul (12)	
Articolul 8 alineatul (9) litera (b)	Articolul 16 alineatul (13)	
Articolul 9	Articolul 16 alineatul (2)	
Articolul 10	Articolul 18 Articolul 19 alineatul (3)	

Decizia 2007/162 EC, Euratom a Consiliului	Decizia 2007/779 EC, Euratom a Consiliului	Prezenta Decizie
	Articolul 10	Articolul 28
Articolul 11		—
	Articolul 11	Articolul 29
Articolul 12 alineatul (1)		Articolul 27 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)		—
Articolul 12 alineatul (3)		—
Articolul 12 alineatul (4)		—
Articolul 12 alineatul (5)		—
	Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 32 alineatul (1) litera (e)
	Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 32 alineatul (1) litera (a)
	Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 32 alineatul (1) litera (b)
	Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 32 alineatul (1) litera (c)
	Articolul 12 alineatul (5)	Articolul 32 alineatul (1) litera (h)
	Articolul 12 alineatul (6)	Articolul 32 alineatul (1) litera (d)
	Articolul 12 alineatul (7)	—
	Articolul 12 alineatul (8)	—
	Articolul 12 alineatul (9)	Articolul 32 alineatul (1) a doua parte a literei (a)
Articolul 13	Articolul 13	Articolul 33
Articolul 14		Articolul 19
Articolul 15	Articolul 14	Articolul 34
	Articolul 15	Articolul 36
Articolul 16		Articolul 37 a doua teză
Articolul 17	Articolul 16	Articolul 38